

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر زمینه گرایی بر ایجاد حس تعلق در محله

محل انتشار:

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمند سازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

کیوان نیازی - دانشجوی دکتری تخصصی شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

کاوہ عاکف - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

رویا زاهدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

محیط ساخت بشر یک نظام سیاسی، اجتماعی با قوانین و با حقوق خاص خودش است. زمینه گرایی درمقیاس خرد از خود بنا، سایت و زمینی که بنا در آن واقع می شود آغاز می شود سپس در سطح واحد همسایگی و محله مطرح می گردد. تعلق به مکان سطح بالاتری از حس مکان است که به منظور بهره مندی و تداوم حضور انسان در مکان نقش تعیین کننده ای می یابد. تعلق به مکان که بر پایه حس مکان بوجود می آید فراتر از آگاهی از استقرار در یک مکان است. وقتی که فردی در سایتی خاص زندگی میکند، کالبد او لزوماً از منظر فیزیکی متصل به سایت نیست، بلکه زندگی و روان او نیز قویاً به تاریخ، سنت، و ویژگی سایت مرتبط است. این متن در نظر دارد با استفاده از روش کتابخانه ای به بررسی تاثیر زمینه گرایی بر ایجاد حس تعلق در محله بپردازد، نتایج نشان می دهد که در صورت استفاده و به کارگیری صحیح از ابعاد زمینه گرایی مانند کالبدی، تاریخی، اجتماعی - فرهنگی و مولفه های زمینه گرایی مانند انسان مداری و رابطه انسان با محیط، می توان بسوی محله ای انسان محور با خصوصیات و ویژگیهایی همچون حس تعلق، هویت و امنیت گام برداشت.

کلمات کلیدی:

محله، حس مکان، حس تعلق، هویت، زمینه گرایی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/408015>

